

Sõa laulud.

Kõnnuforjamine ja wäljamineud

„Taeue“.

Tarwas.

Trükitud M. Pöder'i kulu ja kirjadega.

1902.

E 40456

VI

Sõa laulud.

Koostorjandus ja väljandus

„Laene“.

Teine trükk.

Fr. R. Kreutzwaldi nim.
Eesti NSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

1-95-2775

Tarvas.

Trükitud H. Põder'i kuluga ja kirjadega.

1902.

57-01-3

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 16 Мая 1902 г.

1. Mina ja sina isamaa eest.

Sest mingem julgest sõtta nüüd,
Kõik tühi kartus rikub meid;
Üksford ju surm on iika ees,
Kas sõas ehk kas jäangi sees.

Kes kardab, päris narr on see,
Ja kõige meelest tühine,
Kõik teda ära põlgavad
Ja lapsedki veel naeravad.

Sest iga mehe kohus see,
Et wapraste läeb sõasse;
Kõik tublid riigi alamad
Su peavad kaitsema isamaad.

Seks Jumalast meid kutsutud
Ja meeste hulka arwatud;
Mees peab wapper olema,
Seks mehe nime kannab ta.

Kui sõas surma jaaksime,
Siis teame, et auus surm on see;
Siis mingem julgest edasi
Ja lõõgem waenlast tagasi.

L. ö.

2. Veel üksford.

Weel üksford Viisa enne lahkmist,
Dh tule Kaarli rinnale;
Oh küll full, armastuse tundmist
Si ole enam minule.
See raske tund nüüd tulnud kätte,
Kus pean sinust lahuma:
Ja süski nüüd veel ütlen sulle,
Mind iial ära unusta!

Dh ära iial ega ilmas,
Mind mitte ära unusta.
Sull igal ajal seisiku meeles
Mu arm ju wastu lõpmata.
Mu süda sinu wastu põleb,
Weel iffa armastusega;
Mu meel ju peale weelgi mõtleb:
„Mind mitte ära unusta!“

Dh anna wiimist ferd nüüd mulle,
Sust äralahkudes weel suud!
Ma igawest jään truuis fülle,
Ei tule mulle meelde muud.
Dh wõta mult ka weel need lilled,
Ja pane oma rinnale,
Reid nähes weel ehk mu peal mõtled, —
„Mind mitte ära unusta!“

Kui waikses õhtu luules, õues
Puu lehed tajaft liiguwad,
Mu süda mures põksub põues
Su juures mõtted wiibiwad.
Su armas kuu tuleb ette,
Sust nagu näeks sind filmaga;
Õõd, päewad ikka on mu mõtte:
„Mind mitte ära unusta!“

Kõik end'jed tutwad, armjad paigad
Ei mulle enam rõõmu tee,
Mäed, orud, lilled, metsa salgad —
Ei maffa mull nüüd midagi.
Ka selge taewas on mull pilwes,
Ei koidu puna rõõmusta;
Suur walu närib minu hinges —
„Mind mitte ära unusta!“

Kui ööpik õhtul koplis laulab,
Kus tomingad weel õitjemas,
Siis minu süda kurwalt õhfab,
Du walu pärast lõhkemas.
Mis ikka olnud mulle armas,
Ei nüüd mind enam rõõmušta;
Mu süda aga õhfab waewas:
„Mind mitte ära unušta!“

Kui wõerad wõrgud sind ehk püüdwad, —
See tund sull seisku meeles teal,
Kui mitmed peid meelitawad,
Siis mõtle end'se armu peal!
Oh ära laje ennast petta,
Seal wõera armastufega; —
Weel wiimfelt südamesse wõta:
„Mind mitte ära unušta!“

g. l.

3. Gesti sõamehe igatsus.

Silm otsib jägest taewa laugelt
Kas näeks sind, kallis Gestimaa?
Dh wäga, wäga, wäga laugelt
Sind otjin mina asjata!

Küll rõõmsalt wõideldes ma langeks,
Dh Gestimaa ju pinna pääl,
Sa nimetaks mind kalliks, kangeks —
Dh õnnis oleks jorra jääl!

Siin aga palju kurwem lugu,
Siin wõdras rahwas, wõdras keel,
Siin langes Gestimaa ju fugu,
Ja õnnistab sind jures weel.

Dh kodumaa, ju muru nullas
Ma soowiks olla, hingada,
Ja sinu kuldses koidu fullas
Ma jälle tahaks ärkada. J. H.

4. Hiilgaw isamaa.

Mu meeles seisab alati
Mu hiilgaw isamaa!

Kus rahwas waitne rahulik
Ja lootuses nii kannatlik.

∴ Mu armas, kallid ma! ∴

Kuis kõrgelt hüiab kukulind,
Kuis metsad kohawad,

Ja orud rahus hingawad,
Kus lehed kannilt hiilgwad,

∴ Ja ehad punawad. ∴

Weel kõlab keel siin kindlaste
Ja wanal põhjusel,

Weel mäed siin juttu westawad,
Ja orud kõnet kannawad

∴ Su sõnu lehtedel. ∴

Ja Gesti poegel tunnistab
Neil sõna, rikas heal:

Nad wahwad, wõitjad sõdades
Ja kündes, käiwad külwades.

∴ Siin Gesti pinna peal! ∴

5. Jumalaga.

Müüd Jumalaga wanemad
Ja sugulased tuttavad,
Ma pean teitest lahkuma
Ja mõera maale marsšima!

Ihm on täis kurjust, kadedust
Ja walskust, wiha, wiletsust!
Meid waewab alles wangi-waim
Ja mõeras mõte mõeras aim.

Oh waigista end eideke
Ja ära nuta ärdaste,
Oh ma küll ilmast läbi lään,
Ma siiski truuis ja auusaks jään!

Ei jalga mina ema keelt,
Ei heida ära wene meelt,
Kõik ilma ilu, auu ja kuld
On nende wastu must, kui muld! x. 2.

6. Sõa laul.

Müüd üles, Vene alamad,
Sest waenlased meid wahivad!
Kes Eesti leiwast elawad
Need hoitku hooljast' oma maad!
Sest auusal riigi alamal,
Kas olgu kaugel ligidal,
Dn armsam ase harjund maal
Ja oma keisri hoole all.
Kohus, ferd ja kodumaa,
Kui kutsuwad meid sõdima,
Eiis wõidelgem kõik wõimuga!
Hurrah, hurrah, hurrah!

Dn õigus alles õitjemas
Ja wabadus meid warjamas,
Eis julge meie meeste meel
Ja rõõmjast' laulab rahwa keel.
Kes meitest sõjas langewad,
Need aujad surma surewad,
Neid laste-lapsed tänawad,
Neil hõwa kiitust hiiawad

Kohus, ford ja kodumaa,
Kui kutsuvad meid sõdima,
Siis astkem ette rõõmuga!
Hurrah, hurrah, hurrah!

J. W. J.

7. Isamaa kiitus.

Mu isamaa, muu õnn ja rõõm,
Kui kaunis oled ja!
Ei leia mina iial teal,
Siin suure, laia ilma peal,
Mis mull nii armas oleks ka,
Kui ja muu isamaa!

Ea oled mind ju sünnitand
Ja suureks kasvatand,
Sind armastan ma alati
Ja jään sull truuks surmani.
Mull kõige kallim oled ja,
Mu ilus isamaa!

Su pinnal õigus õitjegu!
Ja kurjus kustugu!
Su üle Jumal walmagu,
Ja alati sind aidaku,

Kui sina wõitleb hädaga,
Mu ilus isamaa!

S. W. S.

8. Teele minek.

Somme tuleb teele minna,
Vahkumise kord on käes,
Kurwalt neid kes armsad meile,
:,: Sumalaga jätame. :,:

Mäe pealt, kus maantee kallab,
Waatame weel tagasi,
Mäeme küla wiimast korda,
:,: Astume siis edasi. :,:

Uga läheb talwe mööda,
Tõuab kätte fewade,
Siis kui linnud jälle teele
:,: Walmistama hakkame. :,:

Kõemuga siis lõõme lendu,
Kõju poole tõttame.
Sõbrad, jüda kipub ifka
:,: Wana armsa pesakse. :,:

K. M.

9. Viisku wõtma.

Noored mehed tulge kofku
Viisku wõtma jälle ruttu,
Keisri herra käsku täitma;
Samaa eest wälja tõt'ma.
See on õige mehe wiis.

Õrgu ükski tõrku' wastu
Keisri käsul' — wälja astku.
Kumal see, kes kardab seda;
Teised naergu wälja teda:
„See ei ole mehe poeg;“ —

Vahkumine küll ka jaadab
Saled' meelt, siis kui ta jätab
Sumalaga suguwõja;
Mis on sinu kohus teha?
Samaa eest minema. —

Siis, kui ei saaks wäge wõetud,
Kiigi piiril ette jäetud:
Duleks waenlan' — wõtaks ära,
Teeks meil tüli, waewa kára; —
Meie rahu rikuks ta.

10. Mu isamaa.

Mu isamaa, sind armsaks pean,
Sull südant omaks wannun,
Su rõõmu ja su waewa ka
Ma truuijt ihes jägan.
Sull tuffub ta nii rahu a'al,
Kui sõja korral lippu all!

Mu isamaa jauts on mu waim,
Ta temale peab loitma,
Ja walgustama, kes on tuim,
Et ühendus saaks õitsma. —
Ta saatku teele pimedaid
Ja juhatagu efsijaid.

Mu elugi on selle maa
Mis mind maailma saatis,
Sest tõutan ihu hingega
Kõik teha tema kasuks.
Ei hädaohtu kardama
Kui tuleb ta eest ohwerda!

Sind wägew Jumal palun ma,
Mind aita täita tõutust;
Jah, finnita mind Issand ja,
Et märkaksin mu kohut
Ja isamaale jääsin truuks
Ma kõigest hingest elu a'aks.

n. l. f.

~~~~~

11. Meie Reisirile.

Ohn sulle, Reisirile,
Isamaa isale
Su trooni peal.
Istu seal rahulist,
Su pojad walw'wad tõest
Et rahu isamaal,
Meie isamaal.

Tänust meil ülekeeb
Süda, ja waljust lööb
See armu eest,
Mis näitsid sellega
Et kasku antsid ja:
Iga mees Wenemaal
Soldat n'iid tõest!

Jah, püha asi see,
Kamaad kaitfeda
Kui tarwis lääb,
Seks walmis oleme
Ja hulgal wõitleme.
Kui waenlan' kallist maad
Meil himustab.

Dh Inmal aita ja
Mei' feisrid armuga
Ja trooni peal.
Anna D'al rõõmu wist
Tulusast jäädufest,
See tõest õnneks on
Iruu alamail.

Mis iial kaju toob,
Meil lahkest walmistab
Mei' feisri arm.
Sest rõõmsast hüüame,
Tänuga hõiskame:
Ela weel kaua ja
Ja saatja sõrm!

N. S.

12. Sõda.

Suuretüki surma müriin
Paneb wärisema maad,
Sõja pasun, trummi põriin
Wõitlussele hüiawad.
Tuba sõnumite kandja
Wälgu kiirul kihutab;
Ülem sõja käsuandja
Kõrges mõdeka keerutab.

Tuba lahing laenetamas,
Surma wikat niidab nüüd,
Mõegad on ju mõllutamast,
Wõit on meeste plüham püiid.
Kumlid lendwad läbi õhu,
Toowad surma tuhandell'.
Mis ei tina maha rõhu,
Leiab otja odadel.

Rohkest woolas meeste weri
Dhwerdates isamaal',
Kus ta sõdis, seal ta suri
Wapper soldat wõidura'al.

Uga sõja wanfer sõidab
Wäsimata edasi,
Kunni waprant wägi wõidab,
Sunnib wastast tagasi.

Palju kaunid kangeid mehi
Leidsid furma lahingus,
Siin neil järgiks haua põhi,
Kauniks kambriks kaewandus.
Tuhat waprant sõa wenda
Puhkab ühe haua sees.
Seltsis läks ta wõidu randa,
Seltsis puhkab sõamees.

---

13. Gesti soldati surm Bulgaarias.

Su mittu tundi kestab hirmus sõda
Ja sadanded on langend võitlusel
Kuid wapralt sammub wägi surma rada,
Kas wõit ehk surm on sihiks kõikidel.

Küll kerfib maa ja õhud wärisewad
Ja suitsu pilwed katwad päikese,
Küll hüiab pasun, trummid põrisewad,
Nad waimustawad wapraid surmale.

Seal tamme mõsandikus haljal rohul
Üks Gesti soldat wiimjel võitlusel
Ja filmad waatwad, süda põle rahul,
Ja saadaiks wiimist terwit omastel'.

Siin astub mööda minnes tema ligi
Üks truu ja tuttav sõja seltsimees
Ja pühib rätifuga otsalt higi
Ja seisateleb pisut tema ees.

„Oh sõber, hea et sinu wiimjel tunnil
Su juure õnne kombel juhtusin.
Sa sured isamaa ja keisri sunnil
Ja warsti lõpetud on sinu piin.“

Siiš surija weel kätt tall' tahab anda,
Kuid nõrk on käsi, — langeb tagasi,
Ei ole wõimu teda enam saada,
Siiš tafa räägib tema' ometi:

„Ma suren siin — oh andku taewas wõitu,
Et saaks need mäed ja rahwas wabastud;
Ei näha saa ma homse päewa koitu,
Tee sina siis, mis wandes lubanud.

„Mu Gestimaa seal kaugel põhja rannal,
Kus jäi mu arm, kus jätsin omaksid,
Kus hoidis mind mu ema armu rinnal, —
Kui lähed, wii neil terwiksid.“

Kui surija neid sõnu rääkind oli,
Siiš tõmmas hinge sügawaste ta,
Ta rinnus kustus wiimne elu tuli
Kõng wapper soldat suri rahuga.

Siiš kolmford peu täie mulda pani
Ta rinnal' feltšimees ja rääkis weel;
Küüd puhka siin — full igawene uni,
Eh! langen ma su feltši täna weel.

14. Sõja korral.

Nüüd ülesse, ülesse wõitlejad wäed,
Me' rändame priiuse riiki,
Me' tormame läbi kõik metsad ja mäed
Ja näitame waenlastel piiki.
∴ Waat see on tubli ja mehine mees,
Kell' wahwa ja wõitleja, süda on sees. ∴

Ei karda me' hooplejaid isandaid,
Ei kurbjade, kiltride tundmist,
Waid auustame neid wõitlejaid,
Kell' rinnas on kõrgemat tundmist.
∴ Mu keiser, usk ja isamaa
Mull ülemaks õnneks on otjata. ∴

Kui paneme surma seal mäsama,
Siis kaub kõik waenlaste wari,
Ja mõekasi wõideldes möllama,
Siis põgeneb wastaste kari.
∴ Hurah! wõit meie, nii hüiab me' heal,
Ja rõõmus on süda, kui tormame peal. ∴

Meid kutsuvad Keiser ja Tsamaa seal.
See hüie meil südames kõlab,
Meil kõrwus ja trummi ja pafuna heal,
See hingesse waimustust walab.
∴ Mu Tsamaa, sinule wannub mu keel
Üht kättemaksmist ju waenlastel. ∴

Meil pisarad filmas — me' wennad ja õed
Need teile nüüd pühendud saavad —
Me' wahwusest karastud jalad ja käed,
Te, kaitsmiseks ühendud jääwad.
∴ Kuid armu, mis südames põleb ja keeb
Üks ainuke Tsamaa omale saab. ∴

Mu pruudike nutab nii haledast
Ja waatab mull kaebades järke,
Tall pisarad jookswad seal filmadest,
Käed punuwad lilledest pärge,
∴ Seega ta tahab mind ehita,
Kui waenlastest waba on Tsamaa. ∴

Nüüd jumalaga siin sõbrade selts,
Kõik jugulased ja tutwad!
Me' lähme, kus paljugi wendastid ees,
Meid rõõmsaste wastu seal wõtwad.
∴; Meil rõõmus on süda, kui tormame seal,
Hurrah! wõit meie, nii hüiab me' heal. ∴

15. Sõja laul.

Laske lipud lehvitada.
Mõegad teed meil raiuge;
Tumal juhhib mõidu rada,
Väriise ja waenlane.

Wägi marsšib, kassak' ajab,
Mõegad, odad wälguwad,
Sõja käsu sõna kjab,
Sammud kõigutawad maad.

Jäta püha lääne pinda,
Waenlane, siin näed meest,
Kõju poole pööra rinda,
Kättemaksja meeste eest.

Wandugeme püha wannet,
Wene mehed wanduge:
Tšamaad me' Looja annet
Hoitkem ikka hoolfaste!

Jooksku higi, jooksku weri,
Nuttkem waenlasele tuld;
Waba olgu Wene meri;
Waba Wene muld, me fuld.

Dr. M. W.

---

16. Lahtuja.

Leid maha jättes, kallid,
Mull süda walust keeb,
Dh armsjad noored, hallid,
Mis feda kõif küll teeb?

Kui oks mis on puu külles,
Nii ükšik inimene,
Dn oma rahwa jüles.
Saand fuguwõjasse.

Ta rammu joojad juured
Dn kindlast rajatud,
Kas wäiksed ehk ka suured,
Kõif osal määratud.

Seepärast lahtumine
Dn maha jätmine.
Dn äraraiumine,
Dn katki-kisk'mine.

Ta kui on mööda läinud
Su lahkumise tund,
Mis peal meel kartes käinud,
Siis tuttav on ta fund.

Siis alles hing ka märkab,
Kui kalliks pean teid,
Ja tunni ootus ärkab,
Mis ühte toob kord meid.

M. S.

17. Sõamees.

Ma olen wahwa sõjamees!
Mull on mõet ja mõega=koda,
Püüs ja püüsi otjas oda,
Käes on mull kange wäes,
Keisri kübar minu peas.

Ma olen wahwa sõjamees!
Mina sõidan, mina tallan
Mäest üles, mäest alla,
Lähem läbi laane ka,
Seni kui saan jõtta ma.

Ma olen wahwa sõjamees!
Antku lahing werist hinda,
Pangu mulle risti rinda,
Mis sest kõigest hoolin ma,
Wõitis aga isamaa. F. R.

---

18. Soldati laul.

Täna siin weel olme.
Hommen ära läheme.
Meie peame rändama
Ära kaugel kõndima.

Maha jääwad wanemad,
Kes meid järel' nutawad,
Maha wennad õed ka,
Maha kena neiu ja.

Ärge kallid kaebage,
Ega ärdast' nuttage!
Kuhu ka ma lähen weel,
Teie juures wiibib meel.

Peaksin ehk surema,
Lahingisse langema,
Kui on surm mu huuledes:
Terwitan teid tuuledes.

Ärge nitte ärdaste.

Taewa isa paluge,

Küll siis jõuan kodusse

Dma isa pehaste!

Dr. M. W.

19. Isamaalt lahkuja.

Kurdan, kallid, kurwal meelel,
Walan walu pisaraid,
Kurptus kõlab kandle keelel
Pauledes laule walusaid.

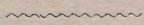
Kõem on minuist jäänud maha,
Lahke lust mult lahkunud;
Süda kurdab, juu ei taha,
Mida enne ihkanud.

Lahkun ära Gesti pinnalt,
Ära õhkamisega,
Ära minu armu-rinnalt,
Kallis Gesti isamaa!

Küll weel siia jääma püiab
Meelitada armstus;
Ei ma juuda, kohus hüiab,
Kutsub, käjib tarwitus.

Ei mu meeleft fealgi kau
Kaunis kodu kaugela,
Ei mu hinges ial wau
Ea, mu Wene ifamaa!

S. B.

20. Nekruti jumalaga jätmine.

Jumalaga, armas isa,
Head elu soovin süll'
Tahate mind üks kord näha,
Wõtke mu eest palwet teha.
Tulge uksest wälja weel
Waatama, kui lähen teel;

Jumalaga, armas ema,
Jumalaga, ela heast!
Ea mind oled ilmal' loonud —
Kroomut teenima mind loodud,
Oht süll haledusega
Peame praegu lahkuma.

Jumalaga, armas pruut sa,
Jumalaga, ela heast!
Armas hing, oh ära karda,
Waelane saab peks'tud ära,
Sa kui koju tulen ma,
Minu oma oled sa.

Sumalaga armas wend ka,
Sumalaga, ela heast!
Nüüd sind pean siia jätma,
Samaa eest wälja töt'ma.
Kui nüüd õuest wälja läen,
Tüdrufuid mind nutma näen.

Sumalaga armas õde,
Sumalaga, ela heast!
Seda mis ma praegu mõtlen,
Südamel pealt wälja ütlen:
Sest et mind nii armastad,
Minu südant kurbastad.

Tuba kuuliks' trummid hüüdwad,
Araminna käsk on käe.
Nüüd weel jätan ülepea
Kõikidega Sumalaga;
Sumal olgu teiega,
Teiega ja ka minuga.

21. Sõa laul.

Nüüd mehed wenuad! sõtta nüüd!
 Sest waenlasel on palju süüd;
 See weri mis ta raiskand,
 See wara, mis ta riisumid,
 Nüüd taewa poole kirjendab
 Ja tema jäljed tunnusse,
 Seepärast, wenuad, sõtta nüüd!

Koor: Wenuad sõtta nüüd!

Kus tema jäljed tunnusse,
 Seal nälg, katku leitakse,
 Seal waesi lapsi lõpmata,
 Ja naesterahwas abita,
 Seal wiimsed riide-hilbudki
 Ju rahwa seljast kistakse.
 Seepärast, wenuad, sõtta nüüd!

Koor: Wenuad, sõtta nüüd!

EESTI
UDOKUTA
KOLIVNAB

Ei sada aastad paranda,
Mis leina riik tunniga:
Oh, hallid mehed, nutage!
Kus on nüüd teie waem- ja töö?
Kõik teie põllud leinavad,
Ja teie majad põlewad.
Seepärast, wennad, sõtta nüüd!

Koor: Wennad, sõtta nüüd!

Ei rahwas tule kiriku,
See rööwli august tehtud ju;
Ei lapsi wäljal mängimas,
Need waejed on ju magamas.
Ei weiksed tule kojugi,
Need waenlastest ju tapeti.
Seepärast, wennad, sõtta nüüd.

Koor: Wennad, sõtta nüüd!

Seepärast, mehed, rutakem!
Ja nagu müür kõik seisakem!
On waenlan' õppind sõamees,
Siis meil on õigus jüdamees;
Ja tuleb kirja nõuga.
Ja Jumal sõdib meiega.
Seepärast, wennad, sõtta nüüd!

Koor: Wennad, sõtta nüüd!

Nüüd mehed! iffa edasi!

Eiis waenlane lööb tagasi.

Kes õigust tallab jalaga,

Ta mängib teise omaga,

See mei' eest kodu rutagu,

Oht lõpku, Sumal paraku!

Seepärast, wennad, sõtta nüüd!

Koor: Wennad, sõtta nüüd!

---

22. Sõjamehe hommiku laul.

Koidu heli :,:

Täna tood mull surma valu.
Sõja trummid warsti hüüdwad,
Kuulid meeste elu püüdwad,
Tapwad sõpru wõi ka mind. :,:

Pea mõeldud :,:

On kõik rõemustus meist wõetud;
Gila sõitjin uhkest mina,
Täna rindu lastaks tina,
Hommie külma haua sees. :,:

Dh kui wara :,:

Kaub iludus meist ära;
Kiidad ja küll oma palgeid
Purpurpunaid, piimawalgeid:
Dh need roosid närtsiwad! :,:

Süntku nõnda :,:

Mull kui Jumal tahab käända.

Sulgesti nüüd lähen sõtta,

Ja kui surm mind tahab võtta,

Sureb wapper sõamees. :,:

Dr. M. B.

23. Wahisoldati laul.

Küll seisjan pilksel pimel ööl
Nüüd ainu üksi wahi tööl,
Mu mõtted aga käiwad seal
Mu armsa piiga teede peal.

Kui pidin jötta minema,
Ja ehitas mind paeltega,
Ja nuttis minu rinna na'al
Ja ütles: truu full igal a'al.

Ta on nii helde, tajane,
Ja armastab nii kindlaste,
Sest tussub jüda külmal ööl
Mull waljult, soojalt wahi tööl.

Oh istud kambri nurga sees,
Sull kustuw küünal woodi ees,
Ja saadad palweid jüdamest
Nüüd mulle oma peiu eest.

Kui film ja süda nutavad,
Et halvad ajad algavad;
Säe vaid ja maga mureta,
Eruu Sumal meid ei uneta!

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund,
Mis pääsmist toob ja magust und.
Oh kanna, kallis, une sees,
Mind omas wagas südames!

F. R.

---

24. Keda hüütakse soldatiks?

Soldatiks hüütakse seda meest
Kes liisku linnaš wöttis,
Ja maha jäänud omaste eest
Wäe-teenistusesse tõttis.

Soldatiks hüütakse seda meest,
Kes halli finelid kannab,
Ja kodumaa ja rahwa eest
Ka ennast hädasše annab.

Soldatiks hüütase seda meest,
Kes püüsi ja mõõka kannab
Ja Sfamaa, Keisri ja usu eest
End' surmale ohwriks annab.

Seepärast soldatid auusta,
Kes waprasti kõiki kaitseb
Ja igatahes rõõmuga
See eest weel surma maitseb.

25. Wabaduse wõit.

Müüd waimustus wabastand wallale
Kõik meeled ja mõtted ja wäed,
Sest tormakem tormise ilmasse
Ja muljagem igawest' mudasse
Kõik kurnawad kurjuse käed!
Ja kui ka weel kumiseb ööde sõit;
Waata, wapralt' jääb wiimane wõit!

Kui põrutab pikne seal pilwella
Ja purustab kivi ja kalju:
Siis wõtame waimustust pikselta
Ja lõhume lõksud ja kõiend nii ka
Ja hüüame waprast' ja walju:
Ja kui ka kumiseb ööde sõit!
Waata, wapralt' jääb wiimane wõit!

Sest ülesse, ülesse, mehe meel'
Ja wõida kõik wõrgused ära!
Sull lehwitseb lipulla lootus eel.
Sa oled ju tõsisel wabadus' teel,
Sa näed ju koitude jära!
Ja kui ka weel kumiseb ööde sõit:
Waata, wapralt' jääb wiimane wõit!

---

26. Sõamehe laul.

Üks sõamees peab kiirest sõtta tõt'ma,
Et ifamaa ja õiguse eest sõdida;
Weel pruudiga läeb jumalaga jätma,
Et wäga raske temast lahkuda.
Ta üteln' d tal: „mu pruut, miß nutad nii?
„Tee otja oma kurwõstusele,
„Sest ma jään truuis surmani
„Mu ifamaa mu armastusel.

Müüd kui ta saanud jumalaga jätnud,
Siis oma wäe ridadesse läind,
Seal on ta sõjariistad kätte wõtnud,
Ja lahingides kõige ees ka käinud.
Ta ütelnud julgest: „ehk ma langekski,
„Mu mõel on tafund seda waendlaselle,
„Sest ma jään truuis surmani,
„Mu ifamaa ja armastusele.

Ta tormand nii, et kole pealt olud waata,
Ja raiund hirmsast oma mõdegaga,
Ja tahtnud waenlast külma hauda jaata,
Seal ise langend ühe hoobiga.
Ta üteld weel: „mu haawast jookse weri,
„Surm wii mind taewa rõemustusele,
„Sest ma jäin truuis surmani,
„Mu isamaa ja armastusele“.

---

27. Lahkumine armukesest.

Et lahkuu sinust armuke
See kurbastab mind lõpmata,
∴ Sest nuttes ära reisin siit
Ja laulan sulle veel kurwa wiit. ∴

Need rõõmu päewad mis ma näind,
Du m'ust kui lendes mööda läind.
∴ Nüüd kurbtus rõõmu neelanud,
Aga armus mõtteid keelanud. ∴

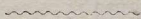
Mu rohked filmapijarad
Sull' wiimseks andeks langewad,
∴ Need mälestuseks annan full;
Dh anna neid ka wastu mull'. ∴

Suud tuhat fõrd weel annan ma
Eu nutust tursund multele,
∴ Siis pööran selga sinule,
Ja kõig' mu suguseksile. ∴

Dh peaks weel Jumal aitama
Mind siia paika tagasi,
∴ Siis ma kurbtust unustaks,
Suud andes sind ka armastaks. ∴

Dh teeb nüüd Jumal mis ta teeb,
Ta meile iga paika jäeb:
∴ Ees lootuses nüüd lahkun ma,
Jäe Jumalaga armuke! ∴

R. I.

28. Soldati Jumalaga jätmine pruudiga.

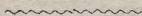
Kallis pruut oh ära nuta.
Ära liiaft kurwasta;
Eh' küll pean ära rut'ma,
Ja ka sõtta minema“:

Sale küll on lahkimine,
Aga rõõm siis juurem weel,
Kui lord jälle kofku jaame
Selle ilma elu teel“,

„Sinust wara, sinust hilja
Sain ma rõõmu maitfeda;
Aga seebord jään sest ilma, —
Mis seal wõime parata“! —

„Keisri käst ja Jumal nõuab,
Et pean kohut täitma ma;
Waenlane pea tulla jõua:
Peame wastu rutama“.

„Ja nüüd jätan jumalaga
Seeford s'uga armas priit
Jumal aitku pea näha
Üks teist, — anname weel suud“! —

29. Teine Jumalaga jätmine.

Nüüd jumalaga armas priit,
Ma pean ära tõtma;
Nüüd anna mull' weel üks furd juud,
Siis lahtun ja lään fõtta.
Sest sõja trummid kutsuwad,
Ja pafunad mind hüüawad.

„Oh ära nuta neiuke,
Ma tean mis mehe fõhus.
Ma jään jull' truuks kindlaste,
Oh olen f'ust küll lahus.
Sind süda armastama jääb,
Mu waimu film sind kauge'l näeb“.

„Mu armuke, nüüd ela heast'
Ma pean ära tõtma;
Kui tulen tagasi weel sõast,
Siis saan sind kaenla wõtma.
Ja kindlas armus elama,
Siis ühes ikka lõpmata,
See peale jääme lootma“.

30. Soldati mõtted wahi peal
olles.

Müüd olen öösel pimedal
Ma üksit sõjas wahi peal,
Ja mõtlen ikka kas mu neid
Mull, truuwiks jäänd ei ihka muid".

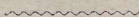
„Kui soldatiks ju läksin ma,
Siis andis suud mull armuga;
Mull' pani paela kübaral'
Ja nuttis minu rinna na'al".

Ta oli minu wastu hea,
Ja ikka rõõmus, lahke ka;
Kui mõtlen t'ast siin laugel maal,
Siis süda armus tuffub teal".

„Ka täna öösel pimedas,
Ta on wist kambriis palumas,
Ja peiu eest, kes laugel maal,
Ja saadab palweid Issandal".

„Sa kui jääb mulle truuviks ta,
Pea saame üksteist nägema,
Kas maa peal siin, ehk taemas seal,
Küll saame jälle kofku teal“.

Q. Q.

31. Enne sõttaminemist.

Meil Sumal appi tõtta,
Kui läheme nüüd sõtta,
Kus ootab waendlane;
Meid tahab tema tappa,
Meid tappa hauda matta;
Meil tule appi heldeste.

Su juuretüki mürin,
Ja püüsi paugud, kärin
Seal eemal kuulufse,
Meil, Sumal, ole juures
Nii elades kui surres,
Siis 'pole karta iialgi.

Sa üksi wõid meid aita,
Et wõime ära wõita
Kõik meie wastased?
Meil' ole ise abiks, —
Et meie ei saa häbiks, —
Su wägew käsi kaitj'gu meid.

32. Sõjamehe haledus.

Armas õõ, ju waike rahu warjab,
Mind maailmas ehk weel wiimist kord.
Homme mõel ehk püüsi kuul mind surmab,
Glawate seast saan lahutud

Homme lähme isamaa eest sõtta,
Waendlasi siit ära tõrjuma,
Mitu saawad seal ka elu jätta,
Ei saa enam sõbru nägema.

Surm seal niidab hulgaliste maha
Mehe poegi suure ruttuga,
Aga ei ma lohkuda sest taha;
Siguise eest olen wäljas ma.

Mõnel laps jäänd koju ema sülle,
Ema nutab, — laps ei märka sest,
Sumal ise walwab nende üle
Kedagi ei unusta ta tõest.

Suurem laps, see rõõmsalt emalt küsib;
„Millal tuleb isa tagasi?
Ema pühib filmi ja siis ütleb:
„Ei ta tule enam iialgi“!

Eiin üks wapper mees sai pandud mulda
Keda naene, lapsed leinawad;
Seal üks teine noorem ka sai jurma,
Keda isa, ema nutawad.

Neiu ära oota pulmapäewa,
Siin peigmees on ehk mulla all;
Ei sa saa siin teda enam näha. —
Uga usu — teises ilmas seal. —

L. L.

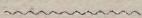
33. Sõja surm õnnis surm.

Tõest õndsam surm maailma peal
On sõjas waendlast mõites;
Oht küll suur mütrin, käriu seal —
Saab rahu, hinge heites,
Kes isamaa eest sureb teal.
Saab mõidu krooni taewas seal.

Küll mõni kange mõidumees
Seal saanud kuuli rinda;
On maas seal oma mere sees,
Mis niisutab maa pinda.
Ta aga sureb rõõmuga,
Sest isamaa eest langes ta.

Eiis trummid, wiled, pafunad
Seal saatnud teda hauda;
Ta sõja wennad panewad
Eiis teda mulla alla,
Ta hing on taewa Ista ees,
Seal igawese rahu sees.

l. l.

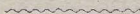
34. Jumalaga.

Jäe Jumalaga isamaa!
Jäe Jumalaga nüüd!
Sest mõera maale lähen ma!
Jäe Jumalaga nüüd!
Sest ma laulan kurwa meelega,
Suu-, südame ja keelega:
Jäe Jumalaga nüüd!

Su taewas, põllud, heinamaad,
Oh armas isamaa.
Mull palju rõõmu tegewad,
Oh armas isamaa.
Jumal teab, et ma sind armastan,
Ja siiski lahkuma s'ust pean.
Jäe Jumalaga nüüd!

Sa armas jõgi saadab mind,
Jäe Jumalaga nüüd!
Et lahkun, see teeb kurva's sind,
Jäe Jumalaga nüüd!
Dru's sammeldanud kivi pealt
Tõstan wiimist korda healt:
Jäe Jumalaga nüüd!

Dr. R. U. S.

35. Husari laul.

Koor: Üks Wenemaa husar
Eai Prantsusele wangi,
Prints Narbon ja kõik muud
Need saanud temast kangi.
∴ Nüüd põletati ta'l,
Käe peal Prantsus märk',
Mis Wenealamal'
Küll oli kanda ränk, ∴

Ta raius jelle käe
Kirmega otjast ära
Ja wiskas peale see
Prantslaste ette maha.
∴ See peale wiidi ta
Nüüd Printsi ette seal.
Kes jeda nähes ka
Siis kinkis priiust tal. ∴

Prints Marbon ja kõik muud
Nüüd temalt küsivad:
Kuis Wene keisri tööd
Dn hoopis wägewamad?
:,: Nii et kõik Prantslased
Ei suuda jelle ees.
Eh! Prantsus' keiser ka
Dn suur ja kuulus mees. :,:

Hufar: Ma tean teda küllalt,
Eks ja ei tea ihi,
Et teie keiser ka
Pea langed surma kätte.

Prints: :,: Kas on tei' keisril veel
Nii kanged meest kui ja?

Hufar: Jah palju mehi tal'
Weel kangedad kui ma. :,:

Ma olen hoopis alan
Ja wäetim kui kõik teised
Ei muidu 'poleks ma
D'e kätte wangi langend.

Prints: :,: Ei ole minu süü
See eest nüüd wõta ja
Mu käest mis annan ma
Wiis taaldrid korraga. :,:

Sufar: Mull on weel raha küllalt.
Mu juures seitsmes taskus
Ja weel üks kallis wiin
Mull kaajas wene plaskus.
∴: Ei raha taha ma,
See pea omal ja
Ei ole puudust mull
Ehk olin wangis küll. ∴:

Et priiks nüüd saanud olen,
See eest ma tänan teid,
Nüüd koju poole lähen,
Kus sõbrad ootwad mind;
∴: Mii kõrgeft ütlen ma:
Mu keiser ela ja,
Et sinu wägi teal
Saaks wõitu fiin ja jeal. ∴:

Kui olen koju saanud,
Siis kõik mu teised wennad
Mull laulawad huraa
(Need healed on mull' kenad).

Koor. Sa oled oma tööd
Küll teinud mure sees
Ka waewand mõnda ööd, —
Ja siisgi wägew mees ∴:

---

36. Kui peastetud on isamaa.

See õnnis aeg mull seisab mees,
Kui rõõmu tundis Gestimaa;
Kui rõõmsast lauldi emakees
Ja õnnes wõidi hõisata.
Küll kawa meie wanemad
Neid õndsaid aegu tundsiwad.

Sest õnnest praegu sulab jüda,
Suu laulab sellest armsalt a'alt;
Seal tuleb mu meele, keda
Nad häwitasiwad isamaalt!
Sest tihti nutu pisarad
Nüüd muru pinda kastawad!

Et enne Gesti poegi jüda
Sa laulda rõõmsast, lustiga,
Kui kustund hinge waew ja häda.
Kui peastetud on isamaa!
Tee tööd ja kindla waimuga,
Et mõiksid kord ka hõisata! —

S. S.

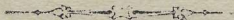

Tuhataja.

	Saulu	N.
Armas öö, ju waitne rahu warjab = = =	=	32
Et lahkun sinust armuke = = =	=	27
Homme tuleb teele minna = = =	=	8
Su mittu tundi kestab hirmus sõda = = =	=	13
Jäe Jumalaga ijamaa = = =	=	34
Jumalaga armas isa, = = =	=	20
Kurdan, kallid, kurwal meelel = = =	=	19
Koidu heli koidu heli. = = =	=	22
Küll seisjan pilksel pimel ööl = = =	=	23
Kallis pruut oh ära nuta = = =	=	28
Laske lipud lehwitada. = = =	=	15
Mu meeles seisab alati = = =	=	4
Mu ijamaa mu õnn ja rõõm = = =	=	7
Mu ijamaa sind armjaks pean = = =	=	10
Ma olen wahwa sõjamees = = =	=	17
Meil Jumal appi tõtta = = =	=	31
Nüüd jumalaga wanemad = = =	=	5
Nüüd üles, Wene alamad = = =	=	6
Noored mehed tulge kofku = = =	=	9

Nüüd ülesse, ülesse wõitlejad wäed	=	=	14
Nüüd mehed wennad! sõtta nüüd!	=	=	21
Nüüd waimustus wabastand wallale	=	=	25
Nüüd Jumalaga armas pruut	=	=	29
Nüüd olen bösel pimedal	=	=	30
Seist mingem julgest sõtta nüüd	=	=	1
Silm otsib jagest taewa laugelt	=	=	3
Suuretüki surma mürin	=	=	12
Soldatiks hüütakse seda meest	=	=	24
See õnnis aeg mull seisab meeles	=	=	36
Teid maha jättes kallid	=	=	16
Täna siin weel oleme	=	=	18
Tõest' õndsam surm maailma peal	=	=	33
Weel ükskord Kaarel enne lahki mist	=	=	2
Õnn, sulle Reisirile	=	=	11
Üks sõjamees peab kiirest sõtta tõtma	=	=	26
Üks Wenemaa husar.	=	=	35

1-95-02775

10.
Kõned

Soovitatavad laulikud.

Laulik.

Mag. Nooli-Aleksandri luuletused.

Bind 15 kop.

Seesama laulik paremal paberil.

Bind 20 kop.

Meikene tasku laulik.

Bind 15 kop.

Reisi laulik.

Bind 10 kop.

Bind 15 kop.